

Dosarul nr. 3ra-93/2022
2-20111462-01-3ra-08022022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Gr. Cazacu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Clima, V. Negru)

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneau
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Dmytro Vasyliiev,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată
depusă de Dmytro Vasyliiev împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”
privind obligarea respectării legii, prezentarea refuzului acceptării și înregistrării cererii
de acces la informație, recunoașterea netemeinicii impunerii taxei de stat pentru
prezentarea informațiilor, obligarea admiterii cererii de acces la informație,
împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Dmytro Vasyliiev, și a fost menținută hotărârea din 7
aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 8 septembrie 2020, Dmytro Vasyliiev a depus cerere de chemare în judecată
în procedura contenciosului administrativ împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice”
privind obligarea respectării legii, prezentarea refuzului acceptării și înregistrării
cererii de acces la informație din 11 august 2020, recunoașterea netemeinicii
impunerii taxei de stat pentru prezentarea informațiilor, obligarea admiterii cererii de
acces la informație nr. V-140 din 6 iulie 2020.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că, în conformitate cu
prevederile Legii privind accesul la informație nr.982/2000 și art. 83 alin. (1) din
Codul administrativ, la 6 iulie 2020, a înaintat o cerere verbală I.P. „Agenția Servicii
Publice” cu solicitarea de a obține acces la materialele dosarului său administrativ,
prezentând o copie a cererii sale de înregistrare nr.V-165/20 din 4 martie 2020 și în
același timp a depus o cerere în scris privind accesul la informație, care a fost
înregistrată la 6 iulie 2020 cu nr.V-140.

A comunicat reclamantul că, la 6 iulie 2020, I.P. „Agenția Servicii Publice”, cu
încălcarea prevederilor art. 11 alin.(1), paragraful 2) din Legea privind accesul la
informații nr. 982/2000 și art. 83 alin. (1) din Codul administrativ, a refuzat în mod
nejustificat să furnizeze informațiile solicitate în ziua adresării, I.P. „Agenția Servicii
Publice” nu a îndeplinit cerințele art.12 alin. (4) și ale art.19 alin.(1) din Legea
privind accesul la informație nr.982/2000 și art. 73 alin. (6) din Codul administrativ.

Astfel, a susținut reclamantul că, la 6 iulie 2020, aproximativ la ora 16:06, fiind deja în spatele punctului de control de la intrarea în clădire (mun. Chișinău, st. Pușkin, 42), i s-a interzis acces în clădire, iar de către un angajat al I.P. „Agenția Servicii Publice” i-a fost sugerat să semneze protocolul publicului. Întrucât protocolul care i-a fost prezentat avea deficiențe semnificative, și anume, nu îndeplinea cerințele art. 19 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982/2000, precum și prevederile art. 72 lit. (c) și art. 73 alin (6) din Codul administrativ, nefiind aplicată o semnătură olografă a responsabilului de primire în audiență, a considerat inoportun să semneze acest document.

În acest context a menționat că, la 30 iulie 2020 a primit răspuns la cererea privind accesul la informație înregistrată cu nr. V-140 din data 6 iulie 2020 și răspunsul la cererea nr. 02-V140 din 24 iulie 2020.

Ca urmare a răspunsului primit, reclamantul afirmă că, termenul de examinare a cererii a fost depășit, astfel I.P. „Agenția Servicii Publice” a admis o încălcare a termenelor și a procedurii de examinare a cererii de acces la informații, prin neprezentarea informațiilor solicitate, prin refuzul nejustificat de a accepta și de a înregistra o cerere orală în ziua cererii și prin stabilirea unei taxe nerezonabile pentru informații și cuantumurile acestora.

Astfel, în conformitate cu art. 22 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982/2000 și ținând cont de necesitatea de a obține informații în termenul stabilit de lege, a trimis la 8 august 2020 în adresa I.P. „Agenția Servicii Publice”, o reclamație care a fost recepționată și înregistrată cu nr. 3125.

A menționat reclamantul că, la 11 august 2020, s-a deplasat la I.P. „Agenția Servicii Publice”, întrucât prin scrisoarea de nr. 02-V140 din 24 iulie 2020 a fost informat despre posibilitatea de a solicita personal accesul la informații la sediul I.P. „Agenția Servicii Publice”, însă fără a îndeplini cerințele art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la accesul la informațiile nr. 982/2000 și art. 73 alin. (6) din Codul administrativ, i s-a refuzat în mod nejustificat accesul la informații în ziua cererii, despre care a informat conducerea I.P. „Agenția Servicii Publice” prin declarația nr. 31 din 11 august 2020.

A reiterat reclamantul că, cu încălcarea cerințelor art. 22 alin. (2) din Legea privind accesul la informație nr. 982/2000, de către I.P. „Agenția Servicii Publice” nu i-au fost aduse la cunoștință până la 20 august 2020 informațiile privind rezultatele examinării reclamației sale nr. 3125 din 8 august 2020.

Totodată, la data de 5 septembrie 2020 cu privire la plângerea nr.3125 din 8 august 2020 și cererea nr.31 din 11 august 2020 a primit un răspuns de la I.P. „Agenția Servicii Publice” cu nr. 01/V-514/20 din 1 septembrie 2020, care la fel îl consideră neîntemeiat.

Astfel, reclamantul Dmytro Vasyliev a solicitat obligarea I.P. „Agenția Servicii Publice” să respecte cerințele art. 14 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982/2000, obligarea I.P. „Agenția Servicii Publice” să întocmească și să furnizeze în scris, la adresa sa, justificarea refuzului de a accepta și a înregistra o cerere verbală privind accesul la informații în ziua cererii din 6 iulie 2020 și 11 august 2020, să recunoască drept nejustificată taxa pentru informații și suma acesteia stabilită de I.P. „Agenția Servicii Publice”, obligarea I.P. „Agenția Servicii Publice” să îi examineze imediat și pe deplin cererea privind accesul la informații nr.V-140 din data de 6 iulie 2020.

Prin hotărârea din 7 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Dmytro Vasyliiev, în procedura contenciosului administrativ împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 aprilie 2021, Dmytro Vasyliiev a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 7 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Dmytro Vasyliiev și a fost menținută hotărârea din 7 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel aplicând prevederile art. 2 alin. (2), art. 9 alin. (1) și (2), art. 10 alin. (1), art. 20, art. 69 alin. (2) din Codul administrativ, precum și prevederile art. 1 alin. (1) lit. a)-f), art. 5 alin.(1), (2) și (3), art. 6, art. 11 alin.(1) pct. 2) și 4), art. 16, art. 21 alin. (1) din Lege nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație a conchis că, prima instanță corect a concluzionat că reclamantului i-a fost furnizată informația solicitată, or, prin procesul-verbal de audiență nr. 2 din 6 iulie 2020 (f.d.27-28) se confirmă faptul că solicitantului i-au fost puse la dispoziție materialele dosarului administrativ pentru a lua cunoștință cu acestea, prin urmare instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul invocat de apelant precum că autoritatea publică nu i-a oferit acces la materialele dosarului administrativ, înscrisurile din dosar demonstrând contrariul.

Totodată, din cuprinsul acțiunii de contencios administrativ și probelor prezentate instanța de apel a reținut că informația solicitată de reclamant nu reprezintă o informație oficială publică în sensul Legii privind accesul liber la informație, ci date cu caracter personal în accepțiunea Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal care definește sintagma menționată ca orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal).

În acest caz, având în vedere că dosarul administrativ cu privire la dobândirea cetățeniei Republicii Moldova de către Dmytro Vasyliiev face parte din lista documentelor cu caracter personal, precum și în temeiul Ordinului I.P. „Agenția Servicii Publice” nr. 69 din 5 februarie 2017 cu privire la „Sistemul de management al securității informației. Securitatea fizică și a mediului de lucru”, fotografierea actelor i-a fost interzisă solicitantului, or, potrivit ordinului menționat, pct.4.4 - echipamentele video, audio, foto sau alte echipamente de înregistrare nu trebuie permise, decât dacă nu sunt autorizate.

În rezultatul celor constatate supra, instanța de apel a constatat corectitudinea soluției primei instanțe privind respingerea pretențiilor reclamantului Dmytro Vasyliiev cu privire la obligarea I.P. „Agenția Servicii Publice” de a furniza justificarea refuzului de a înregistra cererea orală de acces la informații din 11 august 2020 și obligarea admiterii cererii de acces la informație nr. V-140 din 6 iulie 2020, în condițiile în care aceste cereri au fost soluționate prin răspunsurile oferite de către Agenția Servicii Publice (f.d.7,10).

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apelantului cu referire la falsificarea procesului - verbal de audiență nr. 2 din 6 iulie 2020, or, acesta nu a prezentat nici o probă în acest sens, cum ar fi un raport de expertiză, o ordonanță a

procurorului, sentință sau hotărâre judecătorească. Astfel, în lipsa suportului probatoriu, alegațiile apelantului au fost respinse ca declarative.

Instanța de apel a notat că, în conformitate cu prevederile art. 13 al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, modalitățile accesului la informațiile oficiale sânt: a) audierea informației pasibile de o expunere verbală; b) examinarea documentului (unor părți ale acestuia) la sediul instituției; c) eliberarea copiei de pe documentul, informația solicitate (de pe unele părți ale acestora); d) eliberarea copiei traducerii documentului, informației (unor părți ale acestora) într-o altă limbă decât cea a originalului, pentru o plată suplimentară; e) expedierea prin poștă (inclusiv poșta electronică) a copiei de pe document, informație (de pe unele părți ale acestora), copiei de pe traducerea documentului, informației într-o altă limbă, la cererea solicitantului, pentru o plată respectivă. Extrasele din registre, documente, informații (unele părți ale acestora), în conformitate cu cererea solicitantului, pot fi puse la dispoziția persoanei date, într-o formă rezonabilă și acceptabilă pentru aceasta, spre a fi: a) examinate la sediul instituției; b) dactilografiate, fotocopyate sau copiate într-o altă modalitate ce ar asigura integritatea originalului; c) înscrise pe un purtător electronic, imprimate pe casete video, audio, alt purtător rezultat din progresul tehnic.

Prin prisma normei enunțate supra, raportată la răspunsul I.P. „Agenția Servicii Publice” din 24 iulie 2020, instanța de apel a remarcat faptul că apelantului i-a fost comunicată modalitatea de punere la dispoziție a informației solicitate, precum și necesitatea achitării serviciului public prestat prin eliberarea copiilor de pe documentele solicitate, drept urmare nu pot fi reținute alegațiile apelantului cu privire la faptul că i s-a refuzat dreptul de a face extrase din dosarul administrativ precum și ilegalitatea impunerii taxei de stat la eliberarea copiilor de pe acte, or acestea sunt argumente pur formale, având un caracter declarativ și fiind combătute cu cele indicate supra.

Ca urmare, instanța de apel a constatat și netemeinicia pretenției reclamantului de a recunoaște ca nejustificată taxa de stat pentru prezentarea informațiilor, or, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, pentru furnizarea informațiilor oficiale pot fi percepute, în afara excepțiilor prevăzute de lege, plăți în mărimile și conform procedurii stabilite de organele reprezentative, acestea fiind vărsate în bugetul de stat. Mărimile plăților nu vor depăși mărimile cheltuielilor suportate de către furnizor pentru facerea copiilor, expedierea lor solicitantului și/sau pentru traducerea, la cererea solicitantului, a informației, documentului.

În acest context, instanța de apel a reținut și prevederile pct. 8 din Anexa nr. 1 la Ordinul I.P. „Agenția Servicii Publice” nr. 1 din 19 iulie 2017 cu privire la aplicarea temporară a nomenclatoarelor și tarifelor la serviciile prestate de I.P. „Agenția Servicii Publice”, potrivit cărora eliberarea la cererea solicitantului a copiei de pe documentul aflat la păstrarea în depozitul de arhivă, se percepe taxa de 25 de lei (f.d.25-26).

Din considerentele expuse supra, instanța de apel a reținut că hotărârea supusă controlului judiciar a fost pronunțată de prima instanță cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil, în sensul definit de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât ca ansamblul garanțiilor procedurale enunțate în această dispoziție convențională, cât și dreptul la judecarea în

mod echitabil a cauzei, ceea ce presupune inclusiv motivarea hotărârilor, principiul contradictorialității și modul de administrare a probelor.

La 3 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Dmytro Vasyliev a depus recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea și libertatea omului sânt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Astfel a menționat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a luat în considerație prevederile art. 83 alin. (1) din Codul administrativ, întrucât autoritatea publică care desfășoară procedurile administrative nu i-a oferit acces la materialele dosarului administrative, precum și prevederile alin.(5) ale aceleași norme și anume i s-a refuzat dreptul de a face extrase din dosarul administrativ, care potrivit art.13 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, pot fi puse la dispoziția persoanei date, într-o formă rezonabilă și acceptabilă pentru aceasta, spre a fi înscrise pe un purtător electronic, imprimare pe casete video, audio, alt purtător rezultat din progresul tehnic, în special pe o cameră de telefonie mobilă.

Suplimentar, a mai menționat că, aprecierea probelor prin prisma prevederilor art.130 din Codul de procedură civilă, de către instanța de apel a fost arbitrară iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor sale.

Astfel, reieșind din prevederile legale citate, se constată că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului, din aceste considerente solicită casarea integrală a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 octombrie 2021. Totodată, din actele dosarului se atestă că, decizia motivată din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului în data de 12 ianuarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la materialele cauzei (f. d. 152).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 3 ianuarie 2022, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ

La 8 februarie 2022, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimă I.P. „Agenția Servicii Publice”, copia recursului depus de Dmytro Vasyliev, creând astfel participanților la proces condiții egale de a

cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.167).

Materialele cauzei atestă că a recepționat copia cereri de recurs la 11 februarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d.168)

La 10 martie 2022, I.P. „Agenția Servicii Publice” a depus referință la recursul depus de Dmytro Vasyliiev, prin care a solicitat să fie respins ca neîntemeiat. (f.d.170)

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Dmytro Vasyliiev, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că, admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențială că, sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Dmytro Vasyliiev.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Dmytro Vasyliiev, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru